حمایت پارلمان اسکاتلند از معترضان آمریکایی

پارلمان اسکاتلند در حمایت از اعتراض آمریکایی‌ها از دولت مرکزی بریتانیا درخواست کرد فروش تجهیزاتی نظیر گلوله پلاستیکی و گاز اشک‌آور به آمریکا را تعلیق کند. به نوشته روزنامه ایندیپندنت، این طرح در رأی‌گیری اخیر پارلمان اسکاتلند با ۵۲ رأی موافق و بدون رأی مخالف به تصویب رسید. دولت بوریس جانسون، اصلی‌ترین متحد اروپایی ایالات متحده محسوب می‌شود. در جریان اعتراضات ضدنژادپرستانه اخیر نیز جانسون از مواضع ترامپ حمایت کرده است.

توافق‌نامه بغداد- واشنگتن نیاز به تصویب پارلمان دارد

در پی مذاکرات امنیتی و سیاسی میان واشنگتن و بغداد، نمایندگان پارلمان عراق تاکید دارند توافق‌نامه‌های دولت باید در پارلمان این کشور به تصویب برسد. محمد کریم، یکی از نمایندگان پارلمان عراق در این خصوص تاکید کرده است: هر توافقی که دولت منعقد کرده باشد، باید مورد تایید پارلمان قرار گیرد. همان اتفاقی که در دهه گذشته میان بغداد و واشنگتن رخ داد و به دنبال آن نیروهای آمریکایی از عراق خارج شدند.

ریچارد نفیو، معمار تحریم‌های آمریکا علیه ایران در گفت‌وگوی اختصاصی با جام جم:

تحریم‌های اوباما مؤثرتر بود

علی یاری
بین‌الملل

در حالی که دونالد ترامپ و همراهانش ضمن خروج از برجام به استراتژی فشار حداکثری بر کشورمان متوسل شده و قصد تحمیل محدودیت‌های منطقه‌ای، هسته‌ای و موشکی گسترده‌ای را به جمهوری اسلامی ایران دارند، مخالفان ترامپ از حزب دموکرات نیز دقیقا به همین موضوع می‌اندیشدند. گرچه مسیر و ابزارهای هر دو حزب سنتی آمریکا برای رسیدن به این هدف متفاوت است، اما استراتژی آنها در تقابل با نظام و ملت ایران کاملا یکسان است. در این خصوص گفت‌وگویی با ریچارد نفیو، عضو تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای آمریکا و کارشناس امور تحریم‌ها در وزارت خارجه آمریکا و محقق دانشگاه کلمبیا انجام داده‌ایم. از نفیو به عنوان طراح اصلی تحریم‌های ایران در دولت باراک اوباما، رئیس جمهوری پیشین ایالات متحده آمریکا، یاد می‌شود.

دونالد ترامپ در دوران ریاست جمهوری خود رسما از برجام خارج شد و تحریم‌های یکجانبه علیه ایران را بازگرداند. حتی ترامپ در قبال تجارت شرکت‌ها با ایران در حوزه بشردوستانه (مانند اقلام دارویی و پزشکی) نیز محدودیت‌های زیادی را ایجاد کرده است. نظر شما در این خصوص چیست؟

واقعیت این است آمریکا در دوران ریاست جمهوری ترامپ، بدون در نظر گرفتن مخالفت‌های بین‌المللی، در حال اعمال آشکار تحریم‌ها علیه ایران است؛ بنابراین، شرکت‌ها و بانک‌ها از ترس مجازات‌هایی که آمریکا برای آنها (در صورت معامله با ایران) در نظر گرفته است، از انجام تجارت با ایران خودداری می‌کنند. این یک موضوع مسلم است. پس در حقیقت، تجارت بشردوستانه (دارو و اقلام پزشکی) تحت تحریم قرار نگرفته است! با این حال از آنجا که بانک‌ها و کانال‌های اعتباری مورد نیاز برای شرکت‌ها در چنین مبادله‌ای وجود ندارد، مشارکت آنها در مبادلات بشردوستانه با ایران دشوار است. معتقدم برای مدیریت این شرایط و انجام مبادلات بشردوستانه، نیاز به تعریف مکانیسم‌هایی است (که هنوز وجود ندارد).

ماهیت تحریم‌های آمریکا علیه ایران در دوران ریاست جمهوری ترامپ را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آیا کاخ سفید می‌تواند به اهداف از پیش تعیین‌شده خود در تحریم ایران دست پیدا کند؟

مشکل اصلی اینجاست که اهداف آمریکا در قبال ایران در دوران ریاست جمهوری ترامپ متناقض و متعدد است. اگرچه اکنون آمریکا مدعی است که قصد دارد با اعمال تحریم‌های همه‌جانبه علیه ایران، استراتژی «حمایت از مذاکرات» را دنبال کند اما به نظر می‌رسد قصد آن تغییر رژیم در ایران باشد من تصور نمی‌کنم این تحریم‌ها بتواند منتج به تغییر رژیم در ایران شود. اما اگر هدف از اعمال این تحریم‌ها شروع مذاکرات باشد، آنها می‌توانند مفید باشند؛ بنابراین، ارزیابی ماجرا باید معطوف به هدفی باشد که ترامپ در قبال ایران تعریف کرده است.

آیا ناکارآمد بودن تحریم‌های اعمال شده توسط دولت ترامپ در قبال ایران باعث نشده است تا تحریم‌ها به عنوان یک ابزار موثر در سیاست خارجی آمریکا زیر سوال برود؟

بله. تا حدودی صحیح است اما کاملا این‌گونه نیست! مسأله اصلی اینجاست که ابزار تحریم در دوران ریاست جمهوری ترامپ، در مجرای معقول به‌کار گرفته نمی‌شود و ناظر به کار ویژه‌ای که برای تحریم‌ها طراحی شده، نیست! تحریم‌ها نباید به عنوان یک ابزار اصلی در حوزه سیاست خارجی آمریکا مورد استفاده قرار گیرد، اما ترامپ ابزار دیگری در این حوزه ندارد. تحریم‌ها می‌تواند بخش مفیدی از سیاست خارجی باشد، اما تنها در صورت ادغام در یک استراتژی کامل و آن هم با در نظر قرار گرفتن جنبه‌های دیپلماسی، همکاری بین‌المللی و تقویت فشار. متاسفانه دولت ترامپ این‌گونه از تحریم‌ها (علیه ایران) استفاده نمی‌کند.

به نظر می‌رسد دونالد ترامپ با پیچیده‌سازی و محکم‌کردن تحریم‌ها، کار را برای روسای جمهوری آینده دشوار می‌کند، حتی در مواردی تعلیق تحریم‌ها از اختیار رئیس جمهور بعدی نیز خارج می‌شود. ارزیابی شما از این موضوع چیست؟

من این نکته را قبول ندارم. از نظر قانون رئیس جمهور آینده آمریکا می‌تواند تصمیمات و اقدامات ترامپ را خنثی کند. مشکلی که پیش می‌آید این است که برخی تحریم‌ها، در قالب تحریم علیه تروریسم وضع می‌شود و همین مسأله رفع آنها را در آینده پیچیده‌تر می‌کند. اما این خطر قابل کنترل است. اگر رئیس جمهور آینده از پشتیبانی لازم برای اقدام (تعلیق تحریم‌های ایران) برخوردار باشد، این موضوع ممکن خواهد بود. نکته اصلی برای ما، دستیابی به یک توافق‌نامه منصفانه و معقول و به نفع منافع ملی آمریکاست.

چرا کانال‌های تجارت بشردوستانه با ایران از جمله کانال سوئیس با شکست مواجه شده و در عمل نیازهای ایران را برطرف نمی‌کند؟

این کانال‌ها کارآمد نیستند و شکست می‌خورند، زیرا آمریکا سرمایه‌گذاری و تضمینی برای ایجاد و استمرار آنها در نظر نگرفته است. در ضمن، نگرانی و ترس بانک‌ها و شرکت‌هایی که باید در این زمینه با ایران تجارت کنند، در قبال تحریم‌ها و محدودیت‌های آتی از سوی آمریکا به قوت خود باقی است. همان گونه که اشاره شد، در این خصوص لازم است مکانیسم‌های دیگری تعریف شود.

نقدی بر اظهارات نفیو

حمایت دموکرات‌ها از فشار حداکثری علیه ایران

مکث

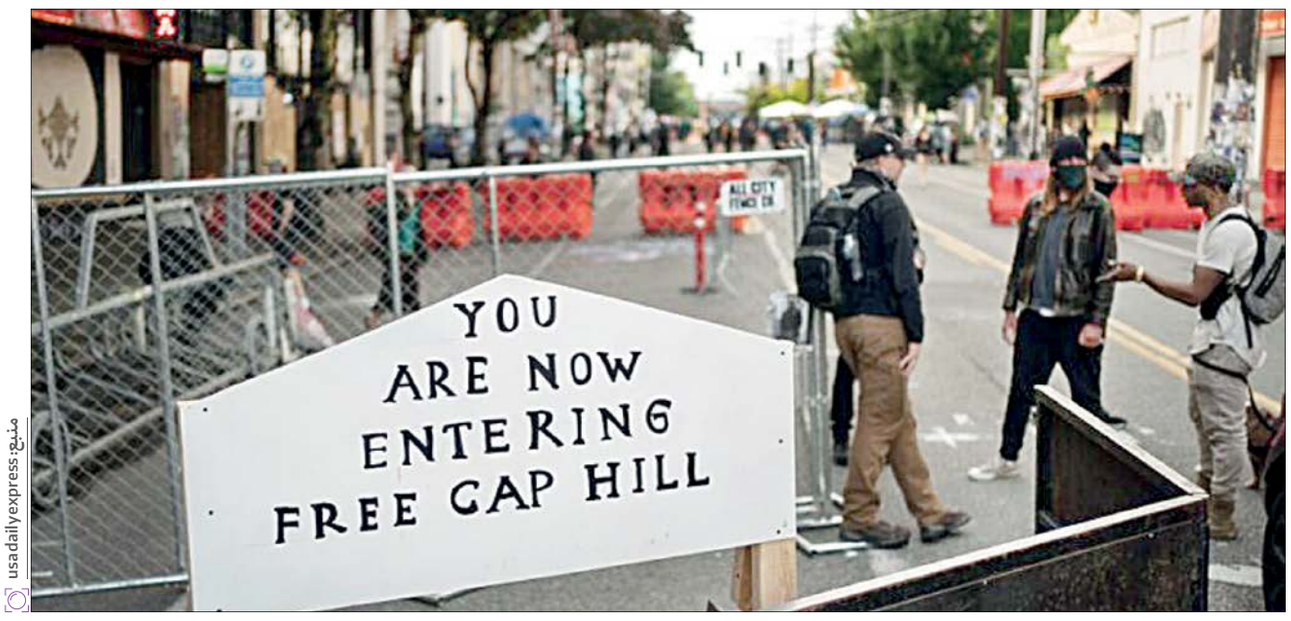
نام ریچارد نفیو برای بسیاری از مخاطبان حوزه سیاست خارجی آمریکا آشناست. او طی سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۳، مسؤول میز ایران در شورای امنیت ملی (NSC) و فراتر از آن مسؤول توسعه و اجرای استراتژی تحریم‌های ایالات متحده علیه کشورمان بود. نفیو در کتاب معروف خود با عنوان هنر تحریم‌ها، نگاهی از درون میدان، از نقش محوری تحریم‌ها در حوزه سیاست خارجی آمریکا داشته است.

ریچارد نفیو در گفت‌وگو با روزنامه جام جم، به نکاتی اشاره کرده است که بیانگر استراتژی‌ها و حتی تاکتیک‌های حزب دموکرات آمریکا (در قبال ایران) در صورت پیروزی در انتخابات ریاست جمهوری آبان ماه آمریکاست. نفیو در این گفت‌وگو، اساسا تحریم و اصالت آن را نفی نکرده و حتی آن را ابزاری مفید برای وادارسازی ایران به مذاکره دوباره و انعقاد توافقی گسترده می‌داند! منظور او و دیگر دموکرات‌ها از این توافق جدید کاملا مشخص است؛ توافقی که بتواند استراتژی مهار همه‌جانبه ایران قدرتمند را محقق کند و ابعاد هسته‌ای، موشکی و منطقه‌ای کشورمان را کاملا محدود سازد.

بنابراین برخلاف آنچه بعضا در فضای داخلی کشورمان و از سوی طرفداران مذاکره با دموکرات‌ها، انتقادی که ریچارد نفیو علیه ترامپ وارد می‌سازد معطوف به استفاده نادرست از ابزار تحریم علیه ایران است، نه کلیت این موضوع. حتی او در قسمتی از گفت‌وگو، استراتژی فشار حداکثری را در صورت انعقاد یک توافق محدودکننده شدید علیه ایران، مفید و کارآمد می‌داند.

نکته دیگر این‌که نفیو دقیقا مانند ویلیام برنز، جک سالیوان و دیگر اعضای تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای آمریکا در دوران ریاست جمهوری اوباما (که محصول مذاکره با آنها انعقاد توافق برجام بود)، سخن از توافق جدید به میان می‌آورد! به عبارت بهتر، نفیو اساسا اعتباری برای توافق‌نامه‌ای به نام برجام که خود او از بانیان و امضاکنندگانش بوده است، قائل نیست.

بدیهی است که اظهارات اخیر ریچارد نفیو، پرده از چهره هر دو حزب دموکرات و جمهوریخواه آمریکا در تقابل با کشورمان برمی‌دارد و جایی برای دوستداران مذاکره با آمریکا برای دل بستن به تغییر دولت این کشور (در صورت پیروزی بایدن) باقی نمی‌گذارد.

منبع: usadailyexpress

تصرف بخشی از شهر سیاتل توسط معترضان به نژادپرستی، کاخ سفید را نگران کرده است

سندرم سیاتل

محمد علیزاده
بین‌الملل

انتشار اخباری مبنی بر تصرف بخشی از سیاتل به دست معترضان به نژادپرستی پلیس، آن هم در حالی که کاخ سفید و رسانه‌های آمریکایی اصرار داشتند اعتراض‌های جاری در آمریکا را کنترل شده و محدود جلوه دهند، افکار عمومی دنیا را بهت‌زده کرده است. ترامپ ضمن ابراز سردرگمی و خشم در قبال اعتراض‌های شهر سیاتل- جایی که گروهی از معترضان در آنجا یک منطقه خودمختار را در خیابان‌های شهر اعلام کردند- به شهردار این شهر و همچنین به فرماندار ایالت واشنگتن حمله کرده است.

ماجرای اعتراض‌های سیاتل از زمانی اهمیت پیدا کرد که معترضان به نژادپرستی در این شهر، مناطق اطراف ساختمان کنگره ایالتی را یک منطقه خودمختار اعلام کردند و این اتفاق بعد از آن افتاد که نیروهای پلیس پذیرفتند این منطقه را به همراه پاسگاه خود ترک کنند .آنها نام این منطقه را کاپیتال هیل گذاشتند. این منطقه که با موانع محصور شده بود آکنده از معترضان به نژادپرستی و خشونت‌های پلیس آمریکاست. ترامپ پس از این‌که معترضان با تصرف بخشی از شهر سیاتل، آن را منطقه خودمختار کاپیتال هیل نامیدند، با انتشار توییت‌هایی نسبت به این موضوع اعتراض کرد.

رئیس جمهور آمریکا در اعتراض به فرماندار واشنگتن و شهردار سیاتل که هر دو از حزب دموکرات هستند، گفت: شهرتان را همین حالا پس بگیرید. اگر نمی‌توانید من این کار را انجام می‌دهم.

چنانچه روزنامه گاردین گزارش داده است، ترامپ معترضان به نژادپرستی را آنارشیست‌ها و تروریست‌های داخلی نامیده و تهدید به مداخله نظامی گسترده در مواجهه با آنها کرده است.

نکته حائز اهمیت این‌که رئیس جمهور آمریکا، در پیام بعدی خود نتوانسته است انگیزه‌های نژادپرستانه ذاتی خود را پنهان نگاه دارد. وی تاکید کرده است: شهر سیاتل با همکاری دموکرات‌ها به تصرف سیاهپوستان داخلی درآمده است.

واکنش مقامات سیاتل به تهدید ترامپ

جنی دورکان، شهردار سیاتل در پاسخ به ترامپ با طعنه گفت: ترامپ باید به سنگرش برگردد. برگشتن ترامپ به پناهگاهش، امنیت همه را تامین می‌کند. تهدید به حمله به سیاتل نه تنها ناخوشایند است بلکه غیرقانونی است. اکثر اعتراض‌ها در شهر سیاتل آمریکا مسالمت‌آمیز بوده است. این صحبت او اشاره به اتاق امنی در کاخ سفید است که چند روز پیش گفته شد دونالد ترامپ هنگام تظاهرات شدید در نزدیکی کاخ سفید به آنجا منتقل شده است.

چنانچه شبکه یورونیوز گزارش داده است، جی اینسلی، فرماندار واشنگتن نیز به خانم دورکان پیوست و درخصوص تهدیدات ترامپ گفت: مردی که در دولت‌مداری ناتوان است باید از کارهای مربوط به ایالت واشنگتن نیز دور بماند. توییت کردن بس است.

مجسمه‌های کریستف کلمب در آتش

خشم معترضان به نژادپرستی در آمریکا، به نمادهای استعمار و برده‌داری در طول تاریخ کوتاه این کشور نیز معطوف شده است! شبکه بی‌بی‌سی با اشاره به استمرار اعتراض‌های ضدنژادپرستانه در آمریکا می‌نویسد: با ادامه فشار بر مقام‌ها در آمریکا برای برچیدن بناهای یادبود کسانی که به تاریخ برده‌داری و استعمار مرتبط هستند، معترضان در این کشور مجسمه‌های رهبران ایالت‌های جدایی‌طلب در دوران جنگ داخلی و همچنین کریستف کلمب را پایین کشیده‌اند. مجسمه جفرسون دیویس، رئیس جمهور کنفدراسیون آمریکا نیز در شهر ریچموند در ایالت ویرجینیا به زیر کشیده شد. مجسمه‌های کریستف کلمب در بوستون، میامی و ویرجینیا هم تخریب شده است. شهر ریچموند همچنین شاهد به آتش کشیده شدن مجسمه کریستف کلمب و انداختن آن به یک دریاچه بود. یک مجسمه سه متری کریستف کلمب از جنس برنز نیز در سن پال واقع در ایالت مینه‌سوتا کنده شد. اصلی‌ترین نگرانی ترامپ، تعمیم الگوی اعتراض‌های سیاتل به دیگر ایالات آمریکاست. گرچه مقامات دولتی، امنیتی و پلیس آمریکا تصور می‌کردند با گذشت چند روز، از شدت اعتراض‌های ضدنژادپرستانه در این کشور کاسته می‌شود، اما رخدادهای اخیر نشان می‌دهد که جنس اعتراض‌های اخیر، حتی با اعتراض‌های سال ۲۰۱۴ در فرگوسن (بر سر قتل مایکل براون جوان سیاهپوست به دست پلیس) تفاوت دارد. این بار مقامات آمریکایی شاهد خشم انباشته شده‌ای هستند که روز به روز بیشتر در فضای اعتراضات برحق و ضدنژادپرستانه آزاد می‌شود. فعالان هوادار حقوق بومیان آمریکا همواره به بزرگداشت کلمب اعتراض کرده‌اند، چون می‌گویند سفرهای اکتشافی او به آمریکا به استعمار و نسل‌کشی اجداد آنها منجر شد.

بازی ترامپ با برگ ملی‌گرایان

جدال ترامپ با شهردار و فرماندار شهر سیاتل، مولد تحلیل‌های تازه‌ای در فضای داخلی آمریکا بوده است. عده‌ای معتقدند ترامپ قصد دارد با بزرگنمایی آنچه در بخش‌های کوچکی از سیاتل رخ داده و شناسایی این پدیده به عنوان اشغال آمریکا توسط معترضان، سرکوب معترضان را توجیه کرده و متعاقبا، آرای ملی‌گرایان افراطی و سفیدپوستان طرفدار تبعیض نژادی را به صورت کامل در سبد آرای انتخاباتی خود به گردش درآورد. به عبارت بهتر، برخی تحلیلگران معتقدند ترامپ از به آشوب کشیدن اعتراضات و دادن شکل رادیکالی و تندرو به آنها کاملا حمایت می‌کند.

نگاه

وقتی اوباما مدافع جورج فلوید می‌شود!

باراک اوباما، رئیس جمهور سابق آمریکا، درخصوص استمرار اعتراض‌های ضدنژادپرستانه اخیر در این کشور می‌گوید: برای ایجاد تغییر واقعی، از یک سو باید مشکل را برجسته کنیم و از سویی باید کاری کنیم که صاحبان قدرت نتوانند احساس راحتی کنند. اما باید آن را به راه‌حل‌هایی عملی و قوانینی قابل اجرا تبدیل کنیم.

اوباما تاکید کرده معترضان برای اولین بار در تاریخ اعتراض‌های این چنینی، تغییر در ساختار پلیس این کشور در سطح ملی و سازمانی را خواستار هستند. با این حال، میان سخنان اخیر اوباما و عملکرد وی در قبال رنگین‌پوستان در دوران ریاست جمهوری وی تفاوتی آشکار وجود دارد!

زمانی که در انتخابات ۲۰۰۸ ریاست جمهوری آمریکا، باراک اوباما توانست بر جان مک‌کین پیروز شود، امیدهای زیادی در دل مخالفان نژادپرستی زنده شد.

گروه‌های رنگین‌پوست، آفریقایی‌تبارها و اسپانیولی‌تبارها نقش مثبت و موثری در پیروزی اوباما ایفا کردند. آنها تصور کردند رویای مارتین لوترکینگ مبنی بر آزادی سیاهپوستان آمریکایی از چنگال نژادپرستان، به صورت کامل تحقق یافته است!

به عبارت دیگر، حامیان رنگین‌پوست اوباما معتقد بودند قرار گرفتن یک فرد رنگین‌پوست در راس معادلات سیاسی کشورشان، موجب مهار نژادپرستی در ایالات متحده خواهد شد.

با این حال آنچه در جریان کشته شدن سیاهپوستانی مانند مایکل براون در فرگوسن و اریک گارنر در نیویورک رخ داد، تمامی این رویاهای شیرین را به کابوس تبدیل کرد!

گرچه در حال حاضر بایدن و اوباما هر دو سعی دارند ضمن دفاع از اعتراض‌های ضدنژادپرستانه، جمعیت رنگین‌پوستان این کشور را به نیرو محرکه‌ای برای پیروزی حزب دموکرات در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۲۰ تبدیل کنند، اما این نگاه ابزاری و مقطعی نمی‌تواند واقعیات جاری در ایالات متحده و خصوصا میل شهروندان به گذار ساختاری در آمریکا را تغییر دهد؛ واقعیاتی که حتی هنوز اوباما و بایدن نیز قادر به درک آن نشده‌اند.

